

עפ"ג 9558/06/15 - אלכסנדר סמירנוב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

16 יולי 2015

עפ"ג 9558-06-15 סמירנוב(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
אברהם אליקים
בטינה טאובר

המערער

אלכסנדר סמירנוב,
ע"י ב"כ עו"ד גבי שמואלי

נגד
המשיבה

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה, מחלקה פלילית

פסק דין

השופט ר' שפירא, סגן נשיא [אב"ד]:

בפנינו ערעור על גזר דינו של בימ"ש השלום בקריות (כב' השופט מוחמד עלי) בת"פ 26382-02-14 מיום 12.5.15. המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב לפי סעיף 18 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין בשילוב עם סעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב ובשילוב סעיף 29 לחוק העונשין וניסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב בשילוב סעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה המערער, בתקופה שבין אוקטובר 2013 ועד ינואר 2014 זוהתה באזור חיפה והקריות, על ידי אחת מחברות האשראי, פעילות של שכפול כרטיסי חיוב וביצוע פעולות משיכה באמצעות מכשירי בנק אוטומטיים שונים (כספומטים). באותם מקרים המיוחסים למערער ולנאשם מס' 2 לכתב האישום, מר אלכסנדר ורלין, העתקת נתוני הכרטיסים נעשתה על ידי הנאשמים באמצעות ערכה לקריאת נתוני כרטיסי חיוב ולאחר מכן פריקת הנתונים האגורים בה. שכפול הכרטיסים התאפשר על ידי התקנת ערכה מוסווית על ידי הנאשמים על מכשיר כספומט, אשר נועדה, באמצעות קורא כרטיסים מגנטיים המותקן במקום המיועד להכנסת הכרטיסים ("השפתיים"), לקרוא ולאסוף את נתוני הפסים המגנטיים של כרטיסי חיוב המועברים דרכו, ובאופן סימולטני צילום הקוד הסודי הספציפי של כל כרטיס על ידי מצלמה נסתרת שהותקנה מעל מכשיר הכספומט וכוונה ללוח המקשים עליו מקישים הלקוחות את הקוד הסודי. בהמשך, הנתונים שנאספו באמצעות הערכה הועתקו על ידי הנאשמים שהעבירו את הנתונים לאדם שלישי שזהותו אינה ידועה ("האחר"), זאת בתמורה כספית. באמצעות אותם נתונים שוכפלו כרטיסי חיוב ובוצעה

משיכה כספית על ידי האחר וכן בוצעו ניסיונות משיכה נוספים.

לאחר תחילת שמיעת הראיות בבימ"ש קמא וביניהן שמיעת עד מומחה מטעם המאשימה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשמים הודו והורשעו בעבירות המיוחסות להם. הנאשמים הופנו לקבלת תסקיר שירות המבחן.

ביום 12.5.15 ניתן גזר הדין בעניינו של המערער. בימ"ש קמא קבע כי יש להתייחס למסכת העובדתית של כתב האישום כאירוע אחד. עוד קבע בימ"ש קמא כי העבירות בהן הורשע המערער מעידות על תחכום רב והעזה וכי פגיעתו של המערער בערכים אלו גדולה במיוחד. נקבע כי אמנם הפגיעה הכלכלית הקונקרטית בנסיבות תיק זה אינה גבוהה מאוד אך אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירות שבוצעו שכן הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם גבוה בהרבה, בפרט לאור קלות הביצוע והקושי לחשוף ולאתר את מבצעי העבירות. בימ"ש קמא קבע כי אין לקבל טענות הסניגור לפיהן ניתן ללמוד מתוך העדויות שהונחו בפני ביהמ"ש קמא על חלקו המשוני של המערער בביצוע העבירות. בימ"ש קמא קבע כי יש קושי להסתמך על הראיות החלקיות שהוגשו במסגרת שמיעת הראיות וכן נקבע כי המערער הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסכמות עם התביעה, שלא כולל את הנסיבות להן טוען ב"כ המערער. כן נקבע כי גם לשיטת המערער, הוא שהתקין את הערכה על גבי מכשיר הכספומט והשגיח בסמוך לו, כך שחלקו בביצוע העבירות לא היה פסיבי ומשוני, אלא שהוא היווה מרכיב משמעותי בתכנית העבריינית.

בימ"ש קמא ציין כי מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע המערער, כאשר מדובר בעבירות הונאה כלכליות המשליכות על הציבור הרחב, מחייבת ענישה המעבירה מסר ברור לצורך הגנה על רכוש הציבור ופרטיותו. מתחם הענישה שנקבע על ידי בימ"ש קמא נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. כן נקבע כי בנסיבות המקרה אין שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. בימ"ש קמא ציין כי אין לחובתו של המערער הרשעות קודמות וכי תסקיר שירות המבחן בעניינו הוא חיובי ואף כולל המלצה על הליך טיפולי ועל ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות. צוין כי המלצת שירות המבחן ניתנה בין היתר על רקע זיהוי דפוסי פעולה בעייתיים אצל המערער שמעמידים אותו בפני סיכון להישנות עבירות בעתיד. עוד צוין כי לא ניתן להתעלם מתפקודו החיובי של המערער במהלך שירותו הצבאי ובמהלך עיסוקו כיום. עוד לקח בימ"ש קמא בחשבון את העובדה שהמערער הודה בכתב האישום המתוקן לאחר שמיעת ראיות חלקית ואת התקופה שבה היה המערער עצור והעובדה שהיה נתון בתנאים מגבילים לאחר מכן.

בימ"ש קמא אף ציין כי לאור תסקיר שירות המבחן והעובדה שמדובר במערער (נאשם שם) צעיר ללא עבר פלילי, שקל האם להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולהימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריא. אולם בימ"ש קמא קבע כי מנגד ניצבים שיקולים כבדי משקל של הרתעה, לנוכח חומרת העבירות ופגיעתן הפוטנציאלית בציבור רחב ועל רקע השיטה שהתגלתה במסגרת כתב האישום. לכן סבר בימ"ש קמא כי לא יהיה נכון להטיל על המערער עונש ברף התחתון של המתחם שנקבע, אך צוין כי נוכח התסקיר החיובי והעדר עבר פלילי העונש שיוטל לא יהיה ברף הגבוה של המתחם. צוין כי אמנם שירות המבחן המליץ לפסוע בהליך שיקומי, אך שיקום הוא שיקול אחד במכלול שיקולי הענישה ואינו השיקול הבלעדי.

בסיכומו של דבר גזר בימ"ש קמא על המערער עונשים הכוללים 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 30.1.14 ועד יום 25.2.14; מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהמערער לא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, בין אם עבירת ניסיון ובין אם עבירה מושלמת, וירשע בה; קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו; תשלום פיצוי לשלושת המתלוננים על סך 1,500 ₪ לכל אחד. הערעור נסב על גזר הדין שהוטל על המערער.

להשלמת התמונה יצוין כי הדין בעניינו של הנאשם השני בפרשה זו היה קבוע ליום 15.7.15 ונדחה ליום 11.8.15. לא ראינו לנכון לעכב את מתן ההחלטה בערעור זה מאחר ועניינו של הנאשם השני שונה. מדובר בנאשם שצירף מספר תיקים והוא נתון במעצר. כל גזר דין שיינתן בעניינו יביא בחשבון נסיבות שונות, מהטעמים הנ"ל.

טענות המערער:

המערער טוען כי שגה בימ"ש קמא משלא נתן משקל ראוי לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ולתסקיר החיובי אודותיו ובחר לבכר את אינטרס ההרתעה על פני אינטרס השיקום בעת גזירת דינו. כן נטען כי חלקו של המערער היה שולי בלבד והסתכם בהתקנת הערכה על גבי הכספומט. נטען כי המערער לא עמד מאחורי תכנון העבירות ולכן אין לייחס לו את התחכום העומד מאחוריהן. עוד נטען כי העונש שהוטל על המערער אינו עולה בקנה אחד עם עיקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין. בבית משפט קמא טען ב"כ המערער כי מתחם הענישה ההולם בגין העבירות בהן הורשע המערער ובנסיבות ביצוען נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל בנוסף למאסר על תנאי, קנס ומתן פיצוי למתלוננים. בפנינו טען למתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר.

המערער טוען כי בעניינו הערך החברתי שנפגע הוא ערך הקניין, הפרטיות ואמון הציבור בכרטיסי חיוב המאפשרים פעילות כלכלית שוטפת במשק. נטען כי למרות חשיבות הערכים המוגנים שנפגעו מידת הפגיעה בהם מועטה מאחר שנעשה שימוש רק בכרטיס חיוב אחד והסכום שנלקח הינו זעום באופן יחסי, כאשר המערער לא קיבל דבר מן העבירות בהן הורשע. בנוסף נטען כי הפעילות האסורה נעשתה בכספומט אחד ובמיקום אחד בלבד ויש בכך כדי למזער את הפגיעה באמון הציבור. ב"כ המערער מפנה לפסיקה במקרים בהם נסיבות ביצוע העבירות היו חמורות יותר ונפסקו בהם עונשים קלים יותר. נטען כי שגה בימ"ש קמא כשקבע שמאחר שהמערער הודה בכתב אישום שאינו כולל התייחסות מפורשת להיות חלקו בביצוע העבירות שולי אין להתייחס לנסיבות אלה בעת גזירת הדין. נטען כי ראוי שתהיה משמעות בעת גזירת העונשים לעובדה שהמערער לא לקח חלק בתכנון העבירות ובהתקשרות עם "האחר" וכל חלקו בפרשה הסתכם בהתקנת הערכה על גבי הכספומט. נטען כי אין להחיל על המקרה את הכלל לפיו במקרה בו הודה המערער בכתב האישום ביהמ"ש לא יזקק לעובדות או נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירות, וזאת מכיוון שאין מדובר בראיות הסותרות את האמור בכתב האישום המוסכם אלא בראיות הדרושות לצורך השלמת התמונה ומניעת עיוות דין למערער.

עוד נטען כי יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, אשר הינו צעיר בן 27, בראשית חייו, ומאסר לתקופה כה ממושכת יגרום לו לפגיעה קשה ולנזק רב. מדובר באדם ללא עבר פלילי העובד בתפקיד עוזר מאמן ובתפקידים אדמיניסטרטיביים בעמותת ספורט לקידום נוער בסיכון, גויס לצבא במסגרת מיוחדת אך התעקש לעשות שירות משמעותי עד שאושר לו לשרת בתפקיד קרבי. השקיע בשירותו הצבאי ואף קיבל את "אות השירות המבצעי". נטען כי

המערער הודה במיוחס לו ושיתף פעולה עם הרשויות, הביא לייעול ההליכים וחסכון בזמן שיפוטי יקר. נטען כי המערער מתחרט על מעשיו והביע רצון להשתקם ולחזור למוטב. נטען כי תסקיר שירות המבחן בעניינו הינו חיובי וכולל התייחסות לדפוסי פעולה של המערער שמעמידים אותו בסיכון מוגבר להישנות העבירות בעתיד ולכן המלצתו של שירות המבחן היא לאפשר למערער לרצות עונשו במסגרת עבודות שירות בצירוף הליך טיפולי וצו מבחן ולא לחשפו לאוכלוסייה העבריינית בבתי הכלא. נטען כי בשליחת המערער לריצוי עונשו במאסר בפועל ייתכן ותוחמר נטייתו הקיימת ממילא, מה שיוביל לרצידיביזם. לכן נטען כי ראוי לבכר את אינטרס השיקום על פני אינטרס ההרתעה.

נטען כי המערער שהה במעצר והדבר הרתיעו מפני ביצוע חוזר של העבירות. כמו כן, ממועד שחרורו ממעצר שהה בתנאי מעצר בית בתנאים מגבילים למעלה משנה ולא הפר את תנאי שחרורו. מבוקש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהורות על מאסר על תנאי או ריצוי מאסרו בעבודות שירות ובכך, נטען, יינתן מענה לאינטרס ההרתעה הספציפית ולא יפגע פוטנציאל המערער לשיקום. נטען כי המערער אינו מציב סכנה של ממש לשלום הציבור ואינו מגלה סימנים כי הוא מתעתד לחזור על ביצוע העבירות. כן נטען כי זהו מפגשו הראשון עם רשויות החוק ונוכח שיתוף הפעולה שלו והבעת החרטה על מעשיו יש לתת לו הזדמנות לחזור למוטב ולתקן דרכיו. עוד נטען כי בעניינו יש גם לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא.

טענות המשיבה:

המשיבה טוענת כי גזר דינו של בימ"ש קמא מנומק היטב, לפי כל כללי המתחם, תוך הפניה לפסיקה, אבחון הפסיקה, אבחון הנסיבות, גם של ביצוע העבירות וגם אישיות, ואין שום סיבה שערכאת הערעור תתערב בו. נטען כך גם לגבי המתחם שנקבע שאינו גבוה וגם הענישה שהוטלה על המערער שהיא בחלק התחתון של המתחם שנקבע.

עוד נטען כי גובה הסכומים שהצליחו בסופו של דבר להוציא וכרטיסי האשראי שהצליחו לזייף הם רק חלק מהפרשה והחלק הקטן יותר. נטען כי מדובר במערער שבשלוש הזדמנויות שונות התקין מכשיר קורא שפתיים בבנק, השאיר אותו שם למשך מספר שעות. נטען כי סעיף 40ט' לחוק העונשין מדבר גם על הנזק שהיה צפוי להיגרם אשר במקרה זה הוא גדול מאוד.

כן נטען כי כרטיסי האשראי הם במידה רבה כרטיס הזהות שלנו היום, אנחנו הולכים איתם לכל מקום, עושים בהם שימוש הן פיזית והן באמצעות האינטרנט. נטען כי העבירות של הונאה בכרטיסי אשראי הן מאוד נפוצות כשהיכולת לתפוס את המבצעים היא מאוד מוגבלת ובדרך כלל אותם אנשים שמתקינים את המכשיר אינם נתפסים.

נטען כי בימ"ש קמא קבע מתחם עונש הולם אחד לשלושת המקרים הללו וגם זה השפיע על גובה המתחם. בימ"ש קמא התייחס לפסיקה אליה הפנה הסניגור וקבע כי במקרה זה מדובר במקרה חמור יותר כי נעשה שימוש במכשיר העתקה עצמו.

נטען כי גם לגבי העונש ההגנה טוענת טענות בדבר חלקו השולי של המערער, טענות שבימ"ש קמא קבע בצדק כי לא הוכחו ומדובר בנתונים שלא היו בבסיס כתב האישום המתוקן בו הודה המערער.

נטען כי תסקיר שירות המבחן מדבר על אדם שאורח חייו נורמטיבי אבל מזהה דפוסים בעייתיים. בימ"ש קמא לא התעלם מהתסקיר אולם סבר שיש שיקולים נוספים שמטים את הכף לטובת ענישה בפועל ולא די בעבודות שירות. נטען כי לא ניתן לומר שגזר הדין שגוי ולכן אין הצדקה להתערבות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את גזר דינו של בימ"ש קמא ואת המסמכים שהוצגו לעיוננו אציע לחברי לדחות את הערעור.

ככלל, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונשים אשר השיתה הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם נפלה בגזר הדין טעות משמעותית או שהוא חורג באופן ניכר ממדיניות הענישה הנהוגה. ראו:

ע"פ 2064/14 **קואסמי נ' מדינת ישראל**, פסקה 26 לפסק דינו של כב' השופט י' דנציגר (24.2.2015);

ע"פ 2740/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (19.11.2014);

ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (29.1.2009).

במקרה דנן סבורני כי העונשים אשר הושתו על המערער, בנסיבות העניין, אינם חורגים ממדיניות הענישה הנהוגה באופן המצדיק התערבות.

בימ"ש קמא התייחס למסכת העובדתית של כתב האישום כאירוע אחד. עוד התייחס בימ"ש קמא לכך כי הפגיעה הכלכלית הקונקרטית בנסיבות תיק זה אינה גבוהה מאוד אך קבע כי אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירות שבוצעו שכן הנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם גבוה בהרבה, בפרט לאור קלות הביצוע והקושי לחשוף ולאתר את מבצעי העבירות. בימ"ש קמא קבע כי אין לקבל טענות הסניגור לפיהן ניתן ללמוד מתוך העדויות שהונחו בפני ביהמ"ש קמא על חלקו המשני של המערער בביצוע העבירות ונקבע כי המערער הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסכמות עם התביעה, שלא כולל את הנסיבות להן טוען ב"כ המערער ולכן אין להתחשב בטענות הסניגור לעניין חלקו המשני של המערער בפרשה. כן נקבע כי גם לשיטת המערער, הוא שהתקין את הערכה על גבי מכשיר הכספומט והשגיח בסמוך לו, כך שחלקו בביצוע העבירות לא היה פסיבי ומשני, אלא שהוא היווה מרכיב משמעותי בתכנית העבריינית. סבורני כי אין מקום להתערב בקביעות אלה, זאת לאור עובדות כתב האישום שבהן הודה המערער ואשר לא ניתן בשלב הטיעונים לעונש או בשלב הערעור לטעון טענות הסותרות את העובדות שבהן הודה.

בימ"ש קמא ציין בגזר דינו כי מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע המערער, כאשר מדובר בעבירות הונאה כלכליות המשליכות על הציבור הרחב, מחייבת ענישה המעבירה מסר ברור לצורך הגנה על רכוש הציבור ופרטיותו. מתחם הענישה שנקבע על ידי בימ"ש קמא נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. עונשו של המערער נגזר ברף הקרוב יותר לרף התחתון של מתחם זה. אינני מוצא מקום להתערב במתחם שנקבע או בעונש שנגזר, כאמור, קרוב יותר לרף התחתון של המתחם. כמו כן אינני סבור כי יש מקום בנסיבות המקרה

לסטות מהמתחם שנקבע.

בימ"ש קמא התחשב במסגרת גזר הדין בכך שאין לחובתו של המערער הרשעות קודמות וכי תסקיר שירות המבחן בעניינו הוא חיובי ואף כולל המלצה על הליך טיפולי ועל ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות. צוין כי המלצת שירות המבחן ניתנה בין היתר על רקע זיהוי דפוסי פעולה בעייתיים אצל המערער שמעמידים אותו בפני סיכון להישנות עבירות בעתיד. עוד צוין כי לא ניתן להתעלם מתפקודו החיובי של המערער במהלך שירותו הצבאי ובמהלך עיסוקו כיום. עוד לקח בימ"ש קמא בחשבון את העובדה שהמערער הודה בכתב האישום המתוקן לאחר שמיעת ראיות חלקית ואת התקופה שבה היה המערער עצור והעובדה שהיה נתון בתנאים מגבילים לאחר מכן.

בימ"ש קמא אף צוין כי לאור תסקיר שירות המבחן והעובדה שמדובר במערער (נאשם שם) צעיר ללא עבר פלילי, שקל האם להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולהימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח. אולם בימ"ש קמא קבע כי מנגד ניצבים שיקולים כבדי משקל של הרתעה, לנוכח חומרת העבירות ופגיעתם הפוטנציאלית בציבור רחב ועל רקע השיטה שהתגלתה במסגרת כתב האישום. יחד עם זאת, צוין בגזר דינו של בימ"ש קמא כי נוכח התסקיר החיובי והעדר עבר פלילי העונש שיוטל לא יהיה ברף הגבוה של המתחם. צוין כי אמנם שירות המבחן המליץ לפסוע בהליך שיקומי, אך שיקום הוא שיקול אחד במכלול שיקולי הענישה ואינו השיקול הבלעדי.

בבואנו לבחון את גזר דינו של בית משפט קמא אין די בכך שיתכן לו כל אחד מאיתנו יושב בבית משפט קמא כי אז היה מאזן את מכלול השיקולים בצורה שונה ומגיע לתוצאה אחרת. על המערער לשכנע את ערכאת הערעור כי נפלה טעות של ממש בגזר הדין ו/או שהעונש שנגזר חורג בצורה קיצונית מהענישה הראויה. אין זה המקרה שבפנינו.

גזר דינו של בימ"ש קמא אינו חמור כלל ועיקר ובוודאי שאינו מחמיר עם המערער במידה המצדיקה התערבות. נעיר כי העונש שגזר בית משפט קמא מצוי בתוך המתחם שלו טען הסניגור בבית משפט קמא ואף בפנינו, הגם ששינה את טיעונו, כמפורט לעיל. מכאן שלא ניתן לומר שמדובר בעונש החורג לחומרה בצורה קיצונית. העובדה שבית משפט קמא החליט שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן גם היא אינה מצביעה על טעות המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור. הלכה היא כי בית משפט מופקד על מכלול שיקולים והמלצות שירות המבחן הן רק חלק מאותם שיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון. בימ"ש קמא שקל את כל השיקולים הרלוונטיים והתחשב בהם במסגרת גזר הדין. לא נפלה טעות באופן שבו יישם בית משפט קמא את הוראות החוק ובנסיבות אלו אין עילה להתערב בתוצאה אליה הגיע.

על כן, כאמור, אמליץ לחברי ההרכב לדחות את הערעור מהטעם שלא נפל בגזר הדין של בימ"ש קמא פגם המצדיק התערבות.

**רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]**

השופט א. אליקים:

אני מסכים.

**אברהם אליקים,
שופט**

השופט ב. טאובר:

אני מסכימה.

בטינה טאובר, שופטת

הוחלט לדחות את הערעור.

המערער יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון ביום א' 30.8.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

נדגיש כי דחינו את מועד התייצבות המערער לריצוי מאסרו כדי לאפשר לו לעבור הליך של מיון מוקדם וכן כדי לאפשר לו שלקול את צעדיו ולהעריך לריצוי המאסר. התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יישארו בעינם עד למועד התייצבותו לריצוי עונשו.

**ניתן היום, כ"ט תמוז
תשע"ה, 16 יולי 2015,
במעמד המערער, ב"כ
המערער וב"כ המשיבה.
רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]**

בטינה טאובר, שופטת

**אברהם אליקים,
שופט**